

Як Їжачки шукали нову нірку

(терапевтична казка для дітей які втратили дім)

Жила в лісі родина Їжачків, мала чудову нірку, в якій було все. Але одного разу сталося страшно лихо, на яке ніхто не чекав. Будиночок колючок зруйнували.

Їжачки були налякані та стривожені, вони не знали що робити та куди бігти, в темряві не було нічого видно. Їхні сусіди, інші лісові звірята, також залишились без домівок. Усі плакали, заспокоювали одне одного.

Та лише коли настав ранок, Їжачки побачили, що в їхній нірці жити уже не можна, потрібно шукати іншу галявину.

Дорога була складною: звірята втомлювались, шукали їжу, їм допомагали інші лісові звірята. Дятлик давав свої букашек, кротик – свої комашки. Довго вони блукали, але були впевнені, що знайдуть спокійну галявину.

Одного разу вони зупинилися на відпочинок у своїх родичів, хоча й нірка в них була невеличкою. Відпочили та пішли шукати далі, бо хотіли свою нірку.

Довго вони блукали, втомлювались, сумували, боялись темряви, але рухались далі уперед.

І ось нарешті Їжачки вийшли на дивну полянку, на якій побачили невеличку скелю, в ній була затишна і дуже гарна нірка. Вона одразу сподобалась усім Їжачкам. Стали вони жити в новому домі та радіти тому, що нова нірка знайшлась.

Так і закінчилась пригода Їжачків, вони стали сильнішими та сміливішими.

@Вікторія Назаревич 2022

<https://www.youtube.com/watch?v=iOrZdZQbNho>

Чужий ліс або Як Їжачок став жити в іншому лісі

(терапевтична казка для дітей у процесі адаптації до нового місця)

Жили-були у своєму рідному лісі веселі Їжачки, але так сталося, що буря зруйнувала їхню територію, тому всі мешканці змушені шукати інші хатинки. І родина Їжачків потрапила в зовсім чужий ліс.

У новій країні не було легко! Бо наші Їжачки не розуміли мову, якою спілкувались сусіди, вони були розгублені та часто не розуміли, що робити. Вони сумували і згадували свій ліс, але поки що треба було звикати до цього житла, поки їхнє не відновиться від лиха.

Один маленький Їжачок посміхався всім мешканцям чудового лісу, дякував за допомогу, придивлявся до звичок й уважно слідкував, як тут усі живуть разом.

Хоча і йому було важко: дерева в цьому лісі були зовсім незвичні, маленький носик Їжачка ловив невідомі запахи, а його маленькі лапки не знали доріжок, по яких треба ходити.

Минав час, і поступово вже він пізнавав їжу, звакав до неї. Подружився з білочкою, звик до доброзичливих посмішок інших мешканців та заспокоївся.

Він вже добре спав та снідав, чекав ігри з новими друзями, ще губився, але вже міг просити допомогу в інших. Він тут був не один. Він дав собі час звикнути до іншого лісу. І нарешті вже почав радіти сонечку, новим деревам та друзям!

Чужий ліс прийняв Їжачка, а Їжачок прийняв нову хатинку.

Їжачок, якому наснився поганий сон

(терапевтична казка при нічних жахіттях у дітей)

Жив-був маленький Їжачок. Одного разу йому наснився поганий сон. Він так злякався, що всі його маленькі голочки стали дибом від страху.

Він довго не міг заспокоїтися, тому почав сам собі співати колискову. Він співав її довго, аж поки не втомився, і знов заснув.

Наступив новий сонячний ранок, але малий Їжачок не хотів залишати собі спогади про сон. Він вирішив його намалювати, взяв усі олівці та фарби, що в нього були. Спочатку малював щось дивне і досить незрозуміле. Потім на цьому малюнку з'явилося сонечко.

Маленький Їжачок заховав свою картину і більше сон не повертався в його думки.

Він зрозумів, що все страшне, що приходить уві сні, можна залишити на клаптику паперу.

Від цього він став радісний та побіг гратися на сонечко. Він вже знав: якщо буде поганий сон, він його намалює стільки разів, скільки треба, щоб він залишився лише на малюнку, та не заважав радіти.